

Bygning, som var anslaaet til at skulle koste 75,000 Kr., men blev opført for ca. 65,500 Kr., hvor der altsaa blev sparet omtrent 9,500 Kr. Det var de første Bygninger. Der var ved Siden af dem en enkelt ganske vist, der blev noget dyrere, 11,000 Kr. dyrere, men det var dog saaledes, at der i alt paa disse Bygninger, hvis Bekostning udgjorde over Halvdelen af den anslaaede Udgift, var sparet 14,000 a 15,000 Kr. i Sammenligning med Overslaget. Det meddelte jeg Udvalget den Gang, jeg havde været derovre at se paa det, og de Herrer ville forstaa, at jeg derefter nærede de bedste Forventninger om, at Pengene skulde slaa til. Saa indtraf der imidlertid en Skrue, der indtraf en Lockout, og i den Tid lader det til, at man derovre i Egnen har forstaaet at indrette sig paa, hvorledes man skulde bringe Statsbygninger eller Bygninger, som hørte til en Anstalt, der stod i Forbindelse med Staten, til at koste noget mere. Det er saaledes, at medens til at begynde med Arbejdsmænd i Egnen henvendte sig til Professor Keller for at bede om at faa Arbejde og med Fornøjelse arbejdede for 1 Kr. 50 Øre, saa lærte de, da der var dannet en Fagforening, at drive Prisen op til 3 Kr. og senere til 3 Kr. 50 Øre. Det er jo meget glædeligt, at Arbejderne blive vel betalte, men det følger af sig selv, at det gaar ud over Byggesummen, og det synes ogsaa at være saaledes, at de Herrer Murmestre paa samme Maade have forstaaet, hvorledes de skulde bære sig ad for at blive bedre betalte. For de følgende Bygninger slog Overslagssummen ingenlunde til. Der blev paa en Gang bortliciteret 5 Bygninger, som paa Overslagssummen vare anslaaede til 273,000. De kostede 300,000 Kr., det var altsaa 27,000 Kr. mere. Med Hensyn til de andre Bygninger er det gaaet lidt højere for enkeltes Vedkommende og lidt lavere for andres. Resultatet af det hele er blevet, at Bygningerne derovre have efter det, der af Ministeriet er givet Samtykke til, kostet 960,568 Kr., medens de paa Overslaget skulde koste 945,000 Kr. Altsaa har jeg begaaet nogen Fejl ved at give Sanktion til Opførelse, er det denne Fejl paa 15,000 Kr., som jeg imidlertid mente, man kunde spare paa andre Ting, paa Ingeniørarbejde osv. Jeg har ikke haft nogen Anelse om, at der blev et saadant Underskud, som der er blevet, før jeg nu fik en Skrivelse, der var afsendt den 1ste Marts, men først senere kom til mig. Det er min Stilling til Sagen.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) rettede nogle Spørgsmaal til mig. Han spurgte først: Har Ministeren tilladt at undlade Bygningen af Dampvadskeriet og Lysanlægget? Dertil skal jeg svare, at der ikke har været rettet nogen Forespørgsel til mig, om jeg vilde tillade det, og jeg har altsaa ikke direkte tilladt det, men jeg indrømmer, at da der heller ikke er stillet Forslag til mig om at opføre det, saa har jeg indirekte tilladt det; men derom maa jeg sige, at jeg ser noget anderledes paa denne Sag, thi det var jo et betydelig større Beløb, der var forlangt til Opførelsen af Bygningerne efter den Plan, som var udarbejdet. Man havde forlangt 1,250,000 Kr. til en Anstalt for 500 Alumner, men saa blev det forandret til 600 Alumner, og det fulgte derfor af sig selv, at der maatte gøres Indskrænkninger. Naar nu Direktionen troede at kunne gøre Indskrænkninger paa de to omhandlede Punkter, mente ogsaa jeg, at det kunde lade sig gøre, og jeg har ikke ment, man dermed brød Lovens Forudsætninger. Saa spurgte det ærede Medlem derefter, om Ministeren har været vidende om, at det var Beregninger fra 1888, der laa til Grund for Forslaget. Dertil skal jeg svare — eller rettere sagt, jeg tør ikke svare med Bestemthed, jeg vil ikke sige noget, jeg ikke er sikker paa — jeg tror ikke, jeg vidste, det var saa gamle Beregninger, jeg tror ikke, jeg vidste bedre, end at disse Beregninger vare udførte for nylig, men i hvert Fald forekommer det mig, at Sagen staa saaledes, at jeg ingenlunde lagde Skjul paa over for Rigsdagen, da jeg forelagde Loven, at den ikke var saaledes gennemført, som jeg kunde have ønsket, og at det, naar jeg allerede forelagde den, kun var, fordi jeg mente, at der var Hastværk. Jeg mente, at vi ikke maatte komme til at staa saaledes, at en af de større Bygninger, hvor der var anbragt en stor Mængde Alumner, skulde blive os berøvet, saa at vi ikke skulde kunne skaffe Plads til dem. Det har jeg ikke lagt Dølgmaal paa. Der blev den Gang brugt skarpe Udtryk om, at Lovforslaget var slet forberedt, og det kan jeg for saa vidt indrømme, men jeg har heller ikke lagt Dølgmaal paa, hvorfor det kom frem paa et saa tidligt Tidspunkt — om jeg har sagt det i Salen eller Udvalget, kan jeg ikke sige. Saa blev der fremdeles gjort mig et Spørgsmaal — det var med Hensyn til Ministerens Myndighed over for disse Anstalter. Jeg tror, at det ærede